Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2004/757/ПВР НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2004 година

за установяване на минималните разпоредби относно съставните елементи на наказуемите деяния и прилаганите наказания в областта на трафика на наркотици

(ОВ L 335, 11.11.2004 г., стр. 8)

Изменено със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива (ЕС) 2017/2103 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2017 година	L 305	12	21.11.2017 г.

▼B

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2004/757/ПВР НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2004 година

за установяване на минималните разпоредби относно съставните елементи на наказуемите деяния и прилаганите наказания в областта на трафика на наркотици

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение

▼M1

1) „наркотици“ означава което и да е от следното:

   а) вещество, посочено в Единната конвенция на ООН по упойващите вещества от 1961 г., изменена с Протокола от 1972 г., или от Конвенцията на ООН от 1971 г. за психотропните вещества;

   б) което и да е от веществата, посочени в приложението;

▼B

2) „прекурсори“ означава всяко вещество, което е класифицирано в законодателството на Общността и за което са в сила задълженията по реда на член 12 от Конвенцията на Обединените нации срещу незаконната търговия на упойващи вещества и психотропни вещества от 20 декември 1988 г.;

3) „юридическо лице“ е всеки субект с този статут по силата на приложимото национално законодателство, с изключение на държавите или другите публични субекти при упражняване на суверенните си правомощия на публични органи и на публични международни организации;

▼M1

4) „ново психоактивно вещество“ означава вещество в чист вид или в препарат, което не е обхванато от Единната конвенция на ООН по упойващите вещества от 1961 г., изменена с Протокола от 1972 г., нито от Конвенцията на ООН от 1971 г. за психотропните вещества, но може да породи рискове за здравето или социални рискове, подобни на рисковете, породени от обхванатите от посочените конвенции вещества;

5) „препарат“ означава смес, чието съдържание включва едно или повече нови психоактивни вещества.

Член 1а

Процедура за включване на нови психоактивни вещества в определението за „наркотици“

1. Въз основа на оценка на риска или на комбинирана оценка на риска, изготвена съгласно член 5в от Регламент (ЕО) № 1920/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и в съответствие с критериите, предвидени в параграф 2 от настоящия член, Комисията без ненужно забавяне приема делегиран акт в съответствие с член 8а за изменение на приложението към настоящото

([1]) Регламент (ЕО) № 1920/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 1).

▼M1

рамково решение, за да се добави новото психоактивно вещество или вещества към него и да се предвиди, че новото психоактивно вещество или вещества пораждат сериозни рискове за общественото здраве и когато е приложимо — сериозни социални рискове на равнището на Съюза и че то или те е/са включено/и в определението за „наркотици“.

2. При преценката дали да приеме делегиран акт, както е посочено в параграф 1, Комисията взема предвид дали степента или моделите на употреба на новото психоактивно вещество, неговата наличност и потенциал за навлизане на територията на Съюза са значителни и дали вредата за здравето, причинена от консумацията на новото психоактивно вещество, в резултат от неговата остра или хронична токсичност и потенциал за злоупотреба или за предизвикване на зависимост, е животозастрашаваща. Вредата за здравето се счита за животозастрашаваща, ако има вероятност новото психоактивно вещество да причини смърт или смъртоносно увреждане, тежко заболяване, сериозно физическо или психическо увреждане или значително разпространение на болести, включително предаването на пренасяни по кръвен път вируси.

Наред с това Комисията взема предвид дали социалните вреди, причинени от новото психоактивно вещество на отделни лица и на обществото, са сериозни и по-специално дали въздействието на новото психоактивно вещество върху функционирането на обществото и обществения ред води до нарушения на обществения ред или до прояви на насилие или антисоциално поведение, нанасящо вреди на консумиращия веществото или на трети лица, или на имущество, или дали престъпните дейности, включително организираната престъпност, свързани с новото психоактивно вещество, са системни, водят до значителни незаконни печалби или до значителни икономическите разходи.

3. Ако в рамките на шест седмици от датата на получаване на доклада за оценката на риска или комбинираната оценка на риска в съответствие с член 5в, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1920/2006 Комисията прецени, че не е необходимо да приема делегиран акт за включване на новото(-ите) психоактивно(-и) вещество(-а) в определението за „наркотици“, тя представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който излага мотивите за това.

4. По отношение на новите психоактивни вещества, добавени в приложението към настоящото рамково решение, държавите членки, които все още не са направили това, въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за прилагането на разпоредбите на настоящото рамково решение към тези нови психоактивни вещества възможно най-бързо, но не по-късно от шест месеца след влизането в сила на делегирания акт за изменение на приложението. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящото рамково решение или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Член 1б

Национални мерки за контрол

Без да се засягат задълженията, възложени на държавите членки с настоящото рамково решение, държавите членки могат да поддържат или да въвеждат на своя територия по отношение на нови психоактивни вещества всякакви национални мерки за контрол, които считат за подходящи.

▼B

Член 2

Престъпления, свързани с трафика на наркотици и прекурсори

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че следните видове умишлени деяния, когато са извършени неправомерно, са наказуеми:

а) производството, получаването, добиването, подготовката, предлагането, пускането на пазара, разпространението, продажбата, доставянето, независимо при какви условия, дилърството, експедицията, транзитното изпращане, транспортирането или износът на наркотици;

б) отглеждането на мак за опиум, на кока или на канабис;

в) притежаването или покупката на наркотици с цел упражняване на дейностите, изброени в буква а);

г) производството, транспортирането, дистрибуцията на прекурсори, при които този, който се занимава с това, е наясно, че трябва да ги използва при или за незаконното получаване или производство на наркотици.

2. Описаните в параграф 1 деяния не се включват в приложното поле на настоящото рамково решение, когато са извършени изключително за лична облага на извършителите, така както е определена в националното законодателство.

Член 3

Подбудителство, помагачество и опит

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за квалифициране като престъпление на подбудителство, помагачеството или опита за извършване на някое от престъпленията, посочени в член 2.

2. Дадена държава-членка може да изключи от наказателна отговорност опита за предлагане или за подготовка на наркотици, посочени в член 2, параграф 1, буква а), както и опита за притежание на наркотици, посочено в член 2, параграф 1, буква в).

Член 4

Наказания

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по членове 2 и 3 се наказват с ефективни, съразмерни и възпиращи наказания.

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, се налага наказание лишаване от свобода най-малко от една до три години.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, параграф 1, букви а), б) и в), се налага наказание лишаване от свобода най-малко от пет до десет години за всеки от следните случаи:

а) престъплението се отнася за големи количества наркотици;

▼B

б) престъплението се отнася за наркотици, които са измежду най-вредните за здравето, т.е. такива, които водят до причиняване на значителна вреда за здравето на редица лица.

3. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в параграф 2, се налага наказание лишаване от свобода най-малко от десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г. относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държава-членка на Европейския съюз ([1]).

4. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, параграф 1, буква г), се налага наказание лишаване от свобода най-малко от пет до десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР и прекурсорите са предназначени за използване при правенето или производството на наркотици в условията, посочени в параграф 2, буква а) или б).

5. Без да се засяга правото на жертвите или други добросъвестни трети лица, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да осигури конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили или които е трябвало да послужат на тези престъпления, и приходите от тези престъпления или конфискуването на имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.

Термините „конфискуване“, „инструменти“, „приходи“ и „имущество“ се тълкуват по смисъла на член 1 от Конвенцията на Съвета на Европа от 1990 г. относно прането на пари, проследяването, задържането и конфискуването на приходи от престъпления.

Член 5

Особени обстоятелства

Без да се засяга член 4, всяка държава-членка може да предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че наказанията, посочени в член 4, да могат да се намаляват за извършител на престъпление:

а) който се отказва от своите престъпни действия в областта на трафика на наркотици и на прекурсори; и

б) предоставя на административните и съдебните органи информацията, която те не биха получили по друг начин, като им съдейства:

i) за предотвратяване или ограничаване на въздействието на престъплението;

ii) за идентифициране и подвеждане под отговорност на другите участници в престъплението;

iii) за намиране на улики; или

iv) за възпрепятстване извършването на други престъпления от посочените в членове 2 и 3.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира юридическите лица да могат да бъдат подведени под отговорност за престъпление от посочените в членове 2 и 3 в

([1]) ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

▼B

случаите, когато последните са извършени за тяхна сметка, от което и да е лице, действащо било самостоятелно, било в качеството си на член на орган на въпросното юридическо лице, изпълнявайки управленски функции от името на това юридическо лице, на едно от следните основания:

а) има правомощия да представлява юридическото лице;

б) явява се орган за вземане на решения от името на юридическото лице;

в) явява се орган за упражняване на контрол в рамките на юридическото лице.

2. Извън случаите, предвидени в параграф 1, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира юридическите лица да могат да се подвеждат под отговорност в случаите, когато поради липса на надзор или контрол от страна на лицето, посочено в параграф 1, е станало възможно извършването на някое от престъпленията, посочени в членове 2 и 3, за сметка на юридическото лице от подчиненото му лице.

3. Отговорността на юридическите лица по силата на параграфи 1 и 2 не изключва наказателно преследване срещу други физически лица, извършители, подбудители или помагачи на престъпление от посочените в членове 2 и 3.

Член 7

Санкции на юридическите лица

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се убедят, че юридическото лице, обявено за отговорно по реда на член 6, параграф 1, се наказва с ефективна, съразмерна и възпираща санкция, включваща наказателни или ненаказателни глоби и възможни други санкции, и по-специално:

а) мерки за изключване от печалбата на данъчна или друга преференция или държавна помощ;

б) мерки за временна или окончателна забрана за упражняване на търговска дейност;

в) поставянето под съдебен надзор;

г) съдебна мярка по прекратяване;

д) временно или окончателно затваряне на учреждения, послужили за извършване на престъплението;

е) в съответствие с член 4, параграф 5, конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили или които е трябвало да послужат на тези престъпления, и на приходите от тези престъпления или конфискацията на имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.

2. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, параграф 2, да бъде санкционирано с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции или мерки.

Член 8

Компетентност и наказателно преследване

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за определяне на компетентността си по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, в случаите, когато:

а) престъплението е извършено отчасти или изцяло на нейна територия;

▼B

б) извършителят на престъплението е неин гражданин; или

в) престъплението е извършено за сметка на юридическо лице, установено на нейна територия.

2. Държавата-членка може да реши да не приложи или да приложи само в специфични случаи и при специфични условия правилата за компетентността, посочени в параграф 1, букви б) и в), когато престъплението е извършено извън нейната територия.

3. Държава-членка, която по силата на своето законодателство не екстрадира свои граждани, взима необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, и когато е приложимо, за предприемане на наказателно преследване в този смисъл в случаите, когато престъплението е извършено от неин гражданин извън нейната територия.

4. Държавите-членки информират генералния секретариат на Съвета, както и Комисията за своето решение за прилагане на параграф 2, като при необходимост се посочват специфичните случаи, в които техните решения се прилагат.

▼M1

Член 8а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1а, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 22 ноември 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. ([1]).

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 1а, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът неса представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

([1]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

▼B

Член 9

Влизане в сила

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото рамково решение до 12 май 2006 г.

2. В срока, посочен в параграф 1, държавите-членки съобщават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, транспониращи в тяхното национално законодателство, задълженията, наложени им с настоящото рамково решение. До 12 май 2009 г. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета доклад за работата по изпълнението на рамковото решение, включително въздействието от това изпълнение върху международното правно сътрудничество в областта на борбата с трафика на наркотици. На базата на този доклад Съветът проверява, в рамките на шест месеца след представянето на отчета, дали държавите-членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 10

Териториално приложение

Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 11

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на вещества, посочени в член 1, точка 1, буква б)

1. P-Methylthioamphetamine или 4-Methylthioamphetamine съгласно Решение 1999/615/ПВР на Съвета ([1]).

2. Параметоксиметамфетамин или N-метил-1-(4-метокси-фенил)-2-аминопропан съгласно Решение 2002/188/ПВР на Съвета ([2]).

3. 2,5-диметокси-4-йодофенетиламин, 2,5 диметокси-4-етилтиофентиламин, 2,5 диметокси-4-(n)-пропилтиофенетиламин и 2,4,5-триметоксиамфетамин съгласно Решение 2003/847/ПВР на Съвета ([3]).

4. 1-бензилпиперазин или 1-бензил-1,4-диазоциклохексан, N-бензилпиперазин или бензилпиперазин съгласно Решение 2008/206/ПВР на Съвета ([4]).

5. 4-метилметкатинон съгласно Решение 2010/759/ЕС на Съвета ([5]).

6. 4-метил-5-(4-метилфенил)-4,5-дихидрооксазол-2-амин (4,4′-DMAR) и 1-циклохексил1-4-(1,2-дифенилетил)пиперазин (MT-45) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1873 на Съвета ([6]).

7. 4-метиламфетамин съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1874 на Съвета ([7]).

8. 4-йодо-2,5-диметокси-N-(2-метоксибензил)фенилетиламин (25I-NBOMe), N-{[1-(диметиламино)циклохексил]метил}-3,4-дихлоробензамид (АН-7921), 3,4-метилендиоксипировалерон (MDPV) и 2-(етиламино)-2-(3-метоксифенил)циклохексанон (метоксетамин) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1875 на Съвета ([8]).

9. 5-(2-аминопропил)индол съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1876 на Съвета ([9]).

10. 1-фенил-2-(пиролидин-1-ил)пентан-1-он (α-пиролидиновалерофенон, α-PVP) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1070 на Съвета ([10]).

([1]) Решение 1999/615/ПВР на Съвета от 13 септември 1999 г. относно контролни мерки и наказателноправни санкции по отношение на новия синтетичен наркотик 4-MTA (ОВ L 244, 16.9.1999 г., стр. 1).

([2]) Решение 2002/188/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно контролни мерки и наказателни санкции спрямо новия синтетичен наркотик PMMA (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 14).

([3]) Решение 2003/847/ПВР на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно мерки за контрол и наказателни санкции за новите синтетични наркотици 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 и TMA-2 (ОВ L 321, 6.12.2003 г., стр. 64).

([4]) Решение 2008/206/ПВР на Съвета от 3 март 2008 г. относно определянето на 1-бензилпиперазин (BZP) като ново психоактивно вещество, подлежащо на контролни мерки и наказателни разпоредби (ОВ L 63, 7.3.2008 г., стр. 45).

([5]) Решение 2010/759/ЕС на Съвета от 2 декември 2010 г. за въвеждане на мерки за контрол спрямо 4-метилметкатинон (мефедрон) (ОВ L 322, 8.12.2010 г., стр. 44).

([6]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1873 на Съвета от 8 октомври 2015 г. за подлагане на веществата 4-метил-5-(4-метилфенил)-4,5-дихидрооксазол-2-амин (4,4′-DMAR) и 1-циклохексил-4-(1,2-дифенилетил)пиперазин (MT-45) на мерки за контрол (ОВ L 275, 20.10.2015 г., стр. 32).

([7]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1874 на Съвета от 8 октомври 2015 г. за подлагане на веществото 4-метиламфетамин на мерки за контрол (ОВ L 275, 20.10.2015 г., стр. 35).

([8]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1875 на Съвета от 8 октомври 2015 г. за подлагане на 4-йодо-2,5-диметокси-N-(2-метоксибензил)фенилетиламин (25I-NBOMe), N-{[1-(диметиламино)циклохексил]метил}-3,4-дихлоробензамид (АН-7921), 3,4-метилендиоксипировалерон (MDPV) и 2-(етиламино)-2-(3-метоксифенил)циклохексанон (метоксетамин) на мерки за контрол (ОВ L 275, 20.10.2015 г., стр. 38).

([9]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1876 на Съвета от 8 октомври 2015 г. за подлагане на веществото 5-(2-аминопропил)индол на мерки за контрол (ОВ L 275, 20.10.2015 г., стр. 43).

([10]) Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1070 на Съвета от 27 юни 2016 г. за подлагане на 1-фенил-2-(пиролидин-1-ил)пентан-1-он (α-пиролидиновалерофенон, α-PVP) на мерки за контрол (ОВ L 178, 2.7. 2016 г., стр. 18).

▼**M1**

11. Метил 2-[[1- (циклохексилметил) -1*H*-индол-3-карбонил]амино]-3,3-диметилбутаноат (MDMB-CHMICA) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2017/369 на Съвета ([1]).

12. *N*-(1-фенетилпиперидин-4-ил)-*N*-фенилакриламид (акрилоилфентанил) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1774 на Съвета ([2]).

([1]) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/369 на Съвета от 27 февруари 2017 г. за въвеждането на мерки за контрол върху метил 2-[[1-(циклохексилметил)-1*H*-индол-3-карбонил]амино]-3,3-диметилбутаноат (MDMB-CHMICA) (ОВ L 56, 3.3.2017 г., стр. 210).

([2]) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1774 на Съвета от 25 септември 2017 г. за въвеждане на мерки за контрол на *N*- (1-фенетилпиперидин-4-yl)-*N*-фенилакриламид (акрилоилфентанил) (ОВ L 251, 29.9.2017 г., стр. 21).